

Records

de l'antic Hospital de Santa Caterina

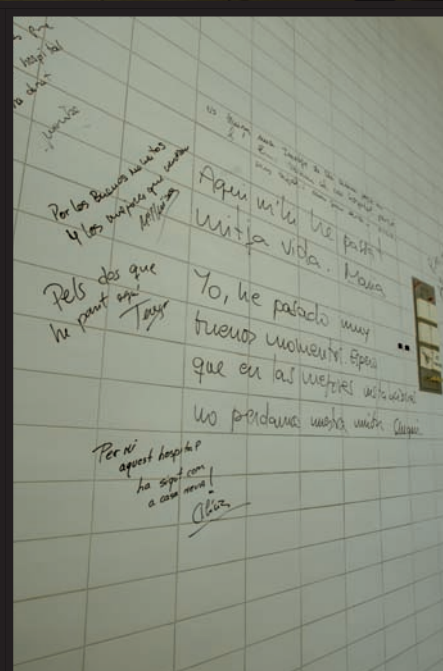
reportatge fotogràfic

JOSEP PUJOL > TEXT I POEMES

L'hospital devastat preserva els seus orins,
el vell tresor dels crits d'orats i de parteres.
Com una mar bullint, el safrà de la tarda
enforna tot de cop l'arròs de les rajoles.

Com s'adorm i complau, el record necessari
de la sang manxant sang fins a coagular-se,
empenyent l'esperança d'un catèter polsós,
del bisturí oscat, del dolor debolit.

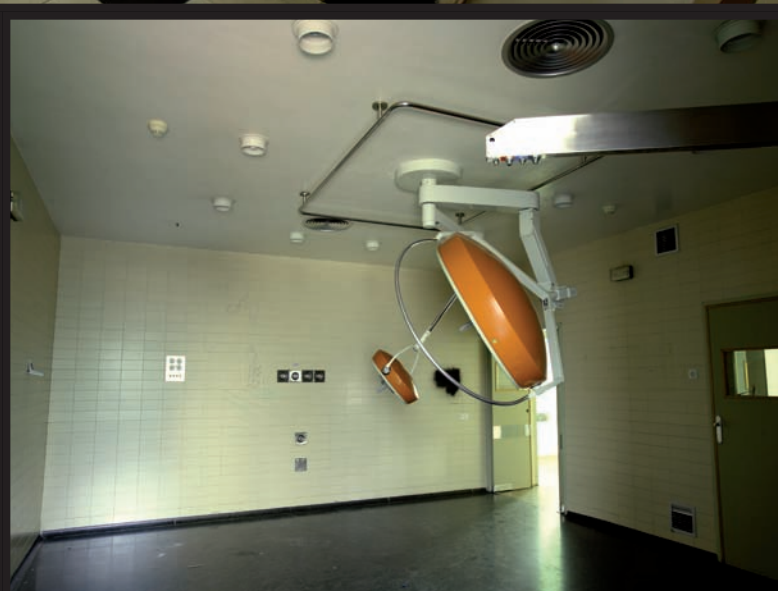
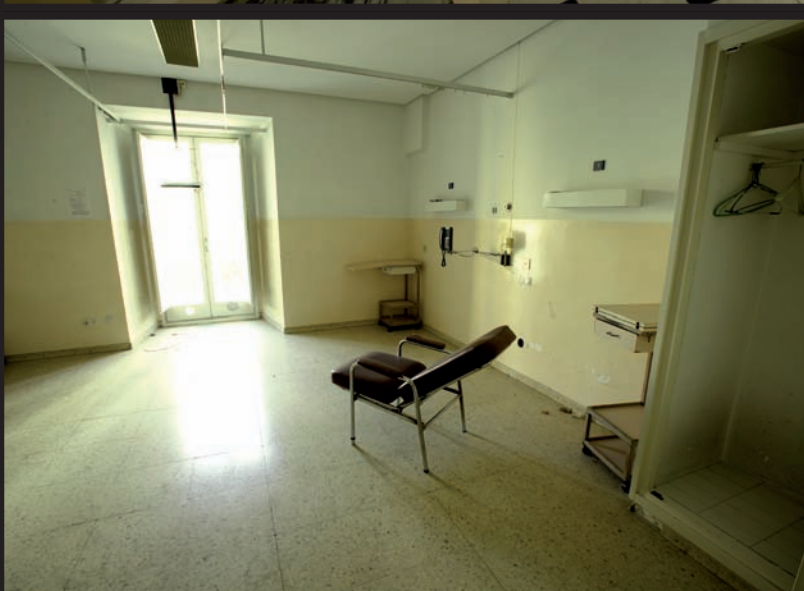

XEVI F. GÜELL > FOTOS

Tot just abandonat i a punt de començar les obres del que havia de ser el gran centre administratiu de la Generalitat a Girona, el fotògraf Xavier F. Güell va poder visitar a finals del 2005 els interiors de l'Hospital de Santa Caterina. Fins feia tan poc atapeït de gent, va trobar-se un edifici encara amb mobiliari on s'evidenciaven la buidor i l'absència. Mentre caminava pels passadissos i sales i quiròfans en

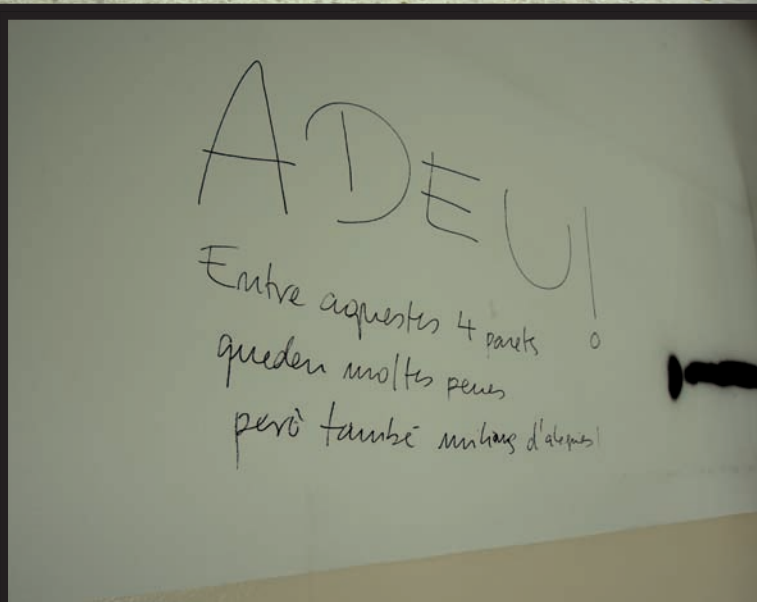
silenci, va fixar-se en les inscripcions de comiat, els adéus íntims i nostàlgics que reflectien els desigs i els petits fragments de vida de tanta gent com hi havia viscut, treballat, sofert i lluitat. No va trigar a enfocar aquelles llegendes, a emmarcar aquelles portes obertes per a ningú, a retratar les sales d'espera ja inútils, les cortines incapaces de guardar cap altra intimitat, a fixar amb el traç de la llum els racons més desolats d'un vell hospital, com un malalt agònic, despul·lat i indefens.

Aquella experiència, traspassada al llenguatge fotogràfic, havia de convertir-se en resguard d'uns moments transcendents per a l'edifici i per a tota la ciutat. Es tancava el cercle històric de l'Hospital de Santa Caterina des del segle XVII ençà, i calia donar comiat a tots els seus hostes. Dides i orats, monges i infermers, metges i malalts, pediatres i oncòlegs, estadants i visitants, els infants expòsits, els vius i els morts, les victòries i les derrotes. Ells, els invisibles, són a l'altra banda de les fotografies.

Avui que el nou Hospital de Santa Caterina ja és una realitat a Salt, i que justament l'any passat la institució va commemorar vuit-cents anys d'història, des que els membres de la Confraria de Sant Martí van decidir bastir un hospital a la ciutat de Girona, és de justícia recordar el dolor i la lluita. Fins i tot això ens plau avui recordar-ho.

**Benes, bates i os, llençol, pus i magnòlia:
tot ho resumirà el blanc cru d'hospital,
el dels enrajolats convertits en quaderns
on ha esquitxat la vida.**